

Bilag 37.

11. Juni 1946.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

I Anledning af det foreliggende Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan tillader Husmandsbrandkassen sig at fremkomme med følgende:

Husmandsbrandkassen for faste Ejendommers Formue i 1939 — Basisformuen — udgjorde 979 025 Kr.

Denne Formue er den 1. April 1946 steget til 2 626 388 Kr., Stigning altsaa 1 647 363 Kr.

Af denne Stigning hidrører 339 206 Kr. fra egentligt Driftsoverskud paa Grundpræmien, og mod en Beskatning af denne Stigning har man, for saa vidt gensidige Sel-skaber skal beskattes, intet at indvende.

Derimod maa man finde Beskatningen af den øvrige Del af Stigningen, 1 234 892 Kr., i høj Grad ubillig over for Brandkassen, idet dette Beløb er fremskaffet gennem Ekstraopkrævninger i Perioden 1939—46.

Naar man gennem en Ekstraopkrævning har ønsket at øge Reserverne, skyldes det Erfaringerne fra forrige Krig, idet Brandskaderne i 1921, da Prisfaldet indtraadte, steg med ca. 300 pCt. fra det ene Aar til det andet, hvilket medførte store Ekstraopkrævninger og store Vanskeligheder med at holde sammen paa Medlemmerne. En saadan Katastrofe ønskede man ikke paa ny at udsætte sig for, hvorfor der paa Repræsentantskabsmødet i 1923 blev vedtaget en saalydende Vedtægtsbestemmelse:

§ 51. „Ud over den loypligtige Reservefond oprettes ved Hjælp af aarlige Henlæggelser efter Bestyrelsens Skøn en Udligningsfond. Grupper med Overskud kan dog undtages fra en saadan Henlæggelse til Udligningsfonden, der maa fremskaffes ved Ekstrabidrag. Henlæggelserne ophører, naar Fonden har naaet et Beløb, der svarer til $2\frac{1}{2}$ pro mille af Forsikringsmassen. Fonden benyttes herefter til Dækning — hel eller delvis — af eventuelle Underskud paa Driftsregnskabet og bringes, naar den efter en saadan Udbetaling er gaaet under $2\frac{1}{2}$ pro mille af Forsikringsmassen, i Løbet af de følgende Aar igen op paa den fastsatte Størrelse. Bestyrelsen er, indtil dette Beløb paa ny er naaet, ikke pligtig at anvende Fondens Midler til Udligning af eventuelle Underskud, men kan dog, hvis den finder det rigtigt, gøre Brug af dem til saadanne Formaal.

Renterne af Fonden kan Bestyrelsen, saavel før som efter at Fonden har naaet den fastsatte Størrelse, efter sit Skøn de enkelte Aar enten lade indgaa i Driftsregnskabet eller lade dem tilskrive Fonden.“

I Henhold til denne Bestemmelse er Reserverne saa i Aarenes Løb blevet øget, men grundet paa de mange Brandskader sidst i Trediverne var det ikke muligt at foretage Henlæggelser af Betydning, hvorfor de samlede Reserver i 1939 kun var som ovenfor nævnt 979 025 Kr.

Under Krigen lykkedes det paa Grund af mindre Brandskadetab ved Hjælp af disse ekstraordinære Opkrævninger at øge Reserverne til 2 626 388 Kr.

Ved den foreslaaede Beskatning vil Husmandsbrandkassen for faste Ejendomme komme af med 684 919 Kr. eller ca. 25 pCt. af sine hos Smaafolk opkrævede Reserver og vil derved staa dels med ringere Modstandsevne over for kommende Brandskadeaar